

БЕОГРАДСКА ОПШТИНА И СВЕТОСЛАВНО ВЕЩАЊЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . . 3 "
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 "

СУБОТА I. ЈАНУАРА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Грађанима града Београда

Суд општине вароши Београда на основу члана 13. тач. б., с погледом и на чланове 18 и 22 закона о општинама, испуњавајући наређење члана 19. истог закона, решио је, да се сазове

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 7. ЈАНУАРА 1894. ГОД.

ради избора 12 лица за сталне чланове бирачких одбора у 1894. год.

Ко може бити биран за члана сталног бирачког одбора, одређено је у члану 19. закона о општинама.

Ко има право гласања или га нема, и шта имају радити они грађани, који имају право гласања али случајно или погрешно нису уведени у списак — изложено је у члану 9, 10, 14, 15, 16. и 17. зак. о општ.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра, а бирачи могу долазити до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште.

Гласање на овоме збору вршиће се по квартовима и то на овим местима:

- а., За кварт варошки — у основној мушкој школи код саборне цркве (Дубровачка улица).
- б., За кварт теразијски — у теразијској мушкој школи (улица 2 јаблана).
- в., За кварт дорђолски — у основној мушкој школи (Душанова улица).
- г., За кварт савамалски — у основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).
- д., За кварт палилулски — у основној мушкој школи (школска улица).
- ђ., За кварт врачарски — у основној мушкој школи (Пријепољска ул. према вој. болници).

Састав бирачких одбора објавиће се доцније.

Од суда општине вар. Београда, 29. Децембра 1893. год. АБр. 7559.

ОБЗНАНА

Пошто на дан 20. Децембра прошле годне није било лицитаната за оправку топчидарског друма, то ће се према решењу суда општине вароши Београда од 20. Децембра пр. године ГБр. 5906, држати у управи грађевинског одељења на дан 12. Јануара 1494-те год. друга офертална лицитација за оправку истог друма, а према решењу одборском од 29. Јула 1893. год. ГБр. 2857.

Услови и премемер могу се видети свакога дана од 10—12 часова пре подне, у које време може сваки добити објашњења, ако би му потребна била.

Кауција за овај посао полагаје се у 5000 динара у готовом новцу или државним вредећим папирима.

Из канцеларије грађевинског одељења суда општине вар. Београда 1. Јануара 1894. год. ГБр. 5906.

САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ 4. ОКТОБРА 1893. ГОД. (по стенографским белешкама).

Председавао председник Милов. Р. Маринковић.

Председник. — Пошто има довољан број одборника за рад, то отварам седницу и молим вас да чујете записник прошле седнице (Секретар прочита) Има ли ко шта да примети? (Обавештава се Главинић, Илија Ђорђевић и Веља Тодоровић). Прима ли се прочитани протокол? (Прима). Сад има две ђачке молбе за уверења (да им да суд). Јован Обрадовић татор вознесенске цркве моли понова да се смени збг старости (Бива. Одређује се Стеван Миљковић бакалин).

Чујте лицитације, молим вас. Секретар чита:

1.) лицитацију за оправку зграде кварта врачарског (одобрава се).

Коста Главинић. — Имао бих да напоменем да би требало увек, кад нам се износе на решење лицитације, да се каже колико је процента мања или већа излицитирана цена од предрачунске.

2.) Секретар чита лицитацију о направи шупе код „Текије“ (одобрава се).

3.) Протокол лицитације о одкопавању земље на „косанчићевом венцу“, која би се носила у „Доњу Јованову улицу“.

Стеван Чађевић. — За Доњу Јованову улицу биће земље кад се дигне оданде са шанца и са приватних имања и не би било потребно да се ова земља са косанчићева венца тамо вуче преко толиких улица, кад је бара „Венеција“ ближе, и кад би то и са санитарских обзира било препоручљивије а да и не помињем што је одношење земље јестиније.

Коста Главинић. — И ја налазим да није потребно носити земљу са „косанчићева венца“ чак на Дунав, кад је бара „Венеција“ ближа.

Понуђена цена није тако јестина али такве су прилике да се јестинија није могла добити. И пошто ствар не трпи одлагања, то треба да одобримо лицитацију.

Dr. Марко Лeko. — Хоће ли бити разлике у цени ако носи ближе? (биће).

Председник. — Одобрава ли се лицитација. (Одобрава).

Стеван Чађевић. — Ја имам да учиним један хитан предлог. Одобрено је од стране одбора да се Добрачина улица калдрмисе, али пошто за њу треба земље, то би се могло наћи на шанцу преко пута „Душанове улице“ и ја мислим да то насињање неће коштати скупље од 50—60 или 70 динарских пара. А има је и у Добрачиној и Доњој Јовановој улици.

Председник. — Пристајете ли да се одобрим рад ако цена не буде скупља од 70 пара динарских? (пристајемо).

Веља Тодоровић. — Пошто код лицитације за одкопавање „косанчићева венца“ има и ниже понуде од оне на лицитацији, то сам мњења да се између понуђача и најнижег лицитанта, држи ужа лицитација ко ће ниже, а да се понуђач не одбије, како грађевински одељак мисли.

Управник Селесковић. — Ја сам поднео предлог да се овај понуђач одбије за то што он и није никакав предузимач. Он никад не дође да лицитира него увек тако обилази. Осим тога ја сазнајем да он и нема кола него само чини сметње правим предузимачима. (Чује се: има ли кауције? Нема.)

Веља Тодоровић. — Ја мислим да би требало држати ужу лицитацију и тада би се видело да ли је он озбиљан понуђач или није и ако није онда би му се убудуће спречило лагање и лицитирање.

Коста Главинић. — И код државних и код општинских лицитација, трпи се уштрб са тога

одлагања а тога увек може бити ако се гледа на ове накнадне понуде. јер има много који то чине само да сметају. Држава, чини ми се такве понуде не узима у обзир па неби требало ни ми.

Андра Одавић. — После говора Главинићева, немам шта да кажем до то, да ће се сетити гг. одборници да смо и ми били донели одлуку: да ове накнадне понуде не примамо. Ја сам зато да ми ово одобримо и да грабимо с радом док је још лепо време.

Dr. Павло Поповић. — Ја бих предложио да се начелно донесе решење одборско да се ове накнадне понуде не узимају у обзир од стране грађевинског одељења које нису снабдевене кауцијом и другим условима.

Раденко Драговић. — Слушао сам да лицитација за грађење друма смедеревског није била обзнањена и да је Савчић у последњем часу случајно за њу сазнао и дошао те оборио цену с 30%. Трeбало би све лицитације обзнанити преко новина.

Управник Селесковић. — Савчевић није „случајно“ сазнао за лицитацију. Он је на њу зват. А лицитације мање важне и главне не обзнањују се у новинама јер би се закаснио рад, него се зову сви мајстори за које се зна да хоће и могу да раде.

Стеван Чађевић. — Ја ћу да кажем да би било незгодно да се за сваку лицитацију јавља у новинама. У правилнику за држање државних лицитација одређено је до које се цифре (5 или 10000 дин.) не морају објављивати у новинама и ја мислим да се тога правилника има придржавати и наше грађевинско одељење. У осталом ја мислим да је то боље кад се сви који се баве извесним послом нарочитим позивом позову него кад се у новинама обзнани.

Андра Одавић. — Још је јаче за одбор кад се неко на позиву потпише да је на лицитацију зват јер не може да се изговара како не чита наше новине итд.

Мика Бончић. — Најправилнији пут био би у томе да се свака лицитација објави у новинама, па ако је потребно да се и нарочито позивају компетентна лица.

Веља Тодоровић. — И ја би се сложио с разлогом Бончићевим да се свака лицитација обзнани у новинама а кад је и ако је потребно, да се и нарочитим позивом позивају они који се дотичним послом баве.

Председник. — Има више начина објаве лицитација али ако се баш хоће све преко новина да се објављује, успориће се посао.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АТАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бити умними чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом намењу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Турци из Србије напали и потукути у Срему Запољу, нагнули су и босански Турци у Зогошће, на имање бана Карловића, где поробе много робља.⁽¹⁾ Једва у ово доба

приспе на своје одређење нови бан Карловић, и одмах му се даде прилика да своје бановање отпочне ратовима с Турцима.

Јајачки бан Петар Кеглевић имао је у граду Бужиму повећи број турских заробљеника, којих беше више него све посаде у граду. С тога се они једном побуне, и потуку своје чуваре, и сами постану господари града. Бан Карловић, чувши за то, из страха да се одатле не породе опасне последице по Јајце, похита са нешто својих војника, које имађаше при себи, али не нападне на Бужим, већ ступи у преговоре с Турцима о предаји. Турци пристају, али да иду сви слободно својим кућама. Тако бан уђе у град са својом војском, обнови посаду, и преда га на чување Кеглевићу.⁽¹⁾

Ну све су ово још били неозбиљни покушаји турски према Хришћанима. Крајем 1521., а још више почетком 1522. г. већ се знало, да се Турци озбиљно спремају да ударе на Скрадин. Немајући довољно снаге за одбрану, Скрадињани се обрате за помоћ млетачком кнезу у Шибенику. И ако Млетчани беху с Турцима у миру, потајно нала-

гаху своме кнезу, да помогне Скрадину знајући каква ће опасност онда запрети и њиним градовима у Далмацији, ако Скрадин падне. Али та помоћ не беше никаква. У невољи пошаљу Скрадињани краљу у Будим своја два човека: *Бурђа Станишића* и *Михаила Шкворлића*, да му предаду кључеве градеке, само да краљ сам предузме одбрану града, јер су они у дуготрајним ратовима с Турцима изгубили толико својих суграђана, да сада нису у стању одупрети се навали турској, а неће пак да каљају своју верност према краљу. Посланици дуго останаху у Будиму, што и сам Лудвик не знађаше, шта да им на таку молбу одговори. За то Скрадињани послаше другог човека, *Валтазара Стошића*, који је имао понова да замоли краља за допштење, да Скрадињани могу поштено и из града изаћи.⁽¹⁾ Ну овог пута мину Скрадињане страх од Турака, али су зато страдале земље Бернардила Франкопена. Бан Карловић изађе овим пљачкашима турским на сусрет са 2.000 коњаника и при-

⁽¹⁾ Rad југосл. акад. књ. XVIII, стр. 135.

⁽¹⁾ На истом месту, стр. 136.

⁽¹⁾ Jdem 148—149. — Rad југосл. акад. књ. XVIII стр. 148—149.

Мијаило Јанковић. — Ја сам упознао прилично удмурме предузимача. Они се по 5—6 уртаче на пошљу тројицу да лицитирају, а тројица чекају на пољу, па ако на оној тројици не остане лицитација, онда они што су чекали на пољу подносе понуде и раде да се поквари погодба, говорећи како је овај или онај био у Панчеву те није знао за лицитацију. То не треба дозволити.

Раденко Драговић. — Ја немам никог да браним али сам чуо где се Шелинг и Комп. туже да немају ове године шта да раде јер их нико не зове на лицитацију. За што? Ваљда што се не објављује а иначе их се не сећају.

Директор Селесковић. — Шелинг је сваки пут позиват али није лицитирао; али је долазио к мени и тражио да му ја дам посао без лицитације због чега сам га најурио.

Андра Одавић. — Кад су Шелинг и Комп. радиле калдрму у „Душановој улици“ ја се сећам да су Риста Крстић и други предузимачи говорили како нико не може од Шелинга да добије посао у општини а сад је обратно. Ја мислим да је најбоље позвати све на лицитацију па дати ономе ко понуди најповољније услове.

Коста Главинић. — Овде има да се реши о одношењу земље с „Косанчићева венца“. Остало је изливина дебата. Она би могла да остане за други пут па да се пропишу правила и онда да се узима на одговор ко се о њих огреши.

Председник. — Одобравате ли лицитацију? (Одобравамо).

Секретар чита лицитацију о набавци мекња. (Не одобрава се. Другу обзнанити).

Др. Марко Леко. — Као што вам је познато, господо, изашла једна брошура о води београдског новог водовода на којој су потписана три овлашња млађа хемичара и у којој се нападам ја на чудноват начин а тако исто и одбор и надзорна водоводна комисија. У брошури тој изнете су неке анализе и извео закључак као да вода новог водовода не ваља. У вези с тим они су чак то претпоставили да се не врши савесна анализа или да се намерно изврћу факта.

Ја се надам да ћете имати прилике да се у братвоме року уверите да је цела та ларма дигнута с тога што су та 3 млађа рђави хемичари те нису умели да анализирају воду. Хвала нека је председнику који је одредио стручну комисију да изврши анализу воде, јер ће она на тај начин расчистити с питањем које неки сваки час потрајају те грађанство узнемирују.

Сматрао сам за дужност да вас о овоме известим да знате (врло добро).

Председник. — Поводом те брошуре, која је поднета одборницима, и која је узнемирила грађанство, ја сам одма помишљао о мерама које треба општина да предузме од своје стране те да успокоји грађанство и сазна истину у овој ствари. Међу тим је дошао г. Др. Марко Леко и изјавио: га и њега и г. Др. Зегу, као људе који су вршили анализу, интересује то и они би желели и сами да се ова стар изведе једном ван спора. Ја сам се тада решио да се образује комисија из наших познатих људи који се баве хемичаром и одмах сам умолио хемичаре: професора Велике Школе г. Симу Лозанића, Др. Шамса, Др. Хелиха санит. мајора, Др. Павла Поповића а за председника комисије умолио сам г. Др. Ђорђа Димитријевића начелника санитета. Осим тога мислио сам да треба и одредио сам у комисију и сву тројицу хемичара потписника брошуре и двојицу хемичара који су воду анализирали — Др. Лека и Др. Зегу. Био сам изгубио из вида нашег бактериолога, професора Велике Школе Др. Милана Јовановића-Батута, али су ме потписници брошуре умолили да и њега одредим и ја сам то учинио.

Комисија има да се састане у рударском одељењу Мин. Привреде 6. ов. мес. и да приступи послу те да изнађе истину у овој ствари. Осим тога обратио сам се писмено г. Министру Нар. Привреде и умолио га да и он изда налог потписницима ове брошуре да припреме све што треба.

Сматрао сам да је ово посао од врло велике важности за општину јер се тиче воде једне од важних намирница за здравље, те сам са тога ово овако урадио. Мислим да се и ви с тим слажете? (Слажемо се у свему).

Марко Велизарић. — Код нас се при свим радовима што су вршени, сматра да је вода рђава. Да би се учинио крај спору, ја бих предложио да се позову 2 хемичара европског гласа, којима би се морали поклонити сви наши хемичари, и да они испитају нашу воду и донесу последњи резултат. Ма да ни мало не сумњичим знање наших хемичара, ја због заваде и других односа, не бих хтео да они ово врше, него предлагам да се позове из Пеште онај чувени управник водовода, из Прага Фодол, за тим Кипе и Смрекер. Та три човека кад би испитали воду у друштву с нашим стручњацима, ја држим да би грађанство са свим поверовало њиховој оцени. Уверен сам да ови исти хемичари који налазе да ова садања вода није добра, да ни они ипак неће пред-

ложити да се узме вода из Саве или Дунава¹ него ће остати при овој горњој кад се не може довести вода са Горњака или Дели Јовина.

Коста Главинић. — Ово што је навео г. Марко Велизарић да би требало сад чинити, већ је чињено у своје време. Вода је анализана у Брислу, Манхајму и у Минхену у лабораторији тамошњој за испитивање воде, а под надзором познатог Петенхофера. Осим тога испитивана је вода и код нас и у погледу састојака хемиских и у погледу бактериолошком и тек кад су сви ти подаци добивени и анализе хемиске из Минхена и Манхајма и резултат бактериолошког испитивања, тек онда је питан Петенхофер и он је дао мишљење да је та вода употребљива за пиће, Нико није тврдио да је београдска вода бечка вода из Семеринга, али је она најбоља од вода, коју смо могли у околини добити. Но предлог г. Велизарића ипак има места и ја сам мислио да га покренем, али доцније пошто добијемо резултат испитивања ове комисије која је сад образована, а комисија ова образована је тако да нико неће моћи пребацити једностраност избора, јер су ту одређени заинтересовани и незаинтересовани. Но ако господо писци брошуре буду и даље тврдили да је вода тако штетна по здравље, како у брошури наводе, онда ће мо ми потражити мишљење и од људи са стране, који нису заинтересовани а признати су као стручњаци. Ја верујем да ће имати публике, која ће још да тврди да вода из новог водовода не ваља, али ако комисија сад одређена докаже да је вода онаква, каква је нађена при првобитној анализи, ако докаже да је и при овом испитивању остала онаква, какву је Петенхофер препоручио, а то је вода употребљива, онда смо ми учинили своју дужност, и то нам је задовољење.

Стеван Чађевић. — Ја господо нисам ни за један тренутак посумњао у зналачки и савесан рад нашега друга г. Марка Лека, али му хвала у толико, што је сам пристао да се образује шира комисија од стручњака, те да се у интересу његовом и грађанства ствар на чисто изведе. На оно што предлаже г. Марко Велизарић ја бих пристао тек после, пошто већ одређена комисија да своје мишљење. Пристао би да се позове први стручњак европског гласа но не би пристао да се позове Смрекер као инжењер. У осталом то је ствар доцније одлуке, но сад да примимо ово и знању и да пређемо на дневни ред.

Веља Тодоровић. — Ја би се сложио са предлогом г. Велизарића, те да позовемо познате стране

нуди их, да бар половину отетог плена поврате.⁽¹⁾

За ову малу недању освете се Турци врло скупо. Маја 1522. г. ступи босански паша 25.000 војске и са њом удари на *Клиш*, у намери да се не одмиче од њега, докле га не освоји. Браниоци градски су се занета храбро борили, дуго одбијајући турске јурише, али несразмерно слабији, бише принуђени 28. маја, да предаду град Турцима уз слободан излазак из града.⁽²⁾ *Клашић* по Томанићу⁽³⁾ вели, да је град Турцима предао „скоро без икаква отпора“ неки *Димитрије* — *Kazianus nomine Dimitrius*. И ово нехотично признање хрватског повиниете, да далматинске градове бране људи *Kasaani* (Срби), тешко да би у погледу *Димитријева* издајства могло издржати критику, кад се зна, какве одбране у то доба беху у опште у свим градовима круне св. Стевана. Голим шакама нису у стању борити се мали број српских мишица противу 25.000 Турака.

Добивши у своје руке давно жељени град, Турци се сад крену на *Скрадин*. Преплашени *Скрадињани* утеку сви, неки на морске лађе, а други у оближње млетачке градове. Узалуд их Турци молише да се врате, да им неће ништа бити, но ће само плаћати Султану харача, Срби нехтедоше бити робови Турчину!

Победоносни паша мишљаше, да је овим одсекао крила *Класу*, те да му и он мора пасти у руке. С тога се и он на њ крене, почетком јуна и опколи га са 25.000 војника. Град је јуначки бранио *Петар Моноковић* са 300 својих Леонидџа. Потпомаган још и сељским капетанима *Григором Орловићем* и *Петром Кружићем*. Храбри Моноковић не само да снажно одбијаше сваки турски јуриш на град, већ више пута излеташе до у сам турски бео, враћајући се отуда прецуњен исеченим турским главама и отетим заставама, којима кићаше после бедеме свога града. Као да је и сам Бог хришћански хтео, да Турци под Клисом плате, за све оне лаке своје успехе на Клину и *Скрадину*. Паша изгубивши више стотина својих војника, окане се даље опсаде, и врати се у Босну задовољан, што је бар

своју главу читаву изнео.⁽¹⁾ Према таком стању ствари на крају 1522. г. могле се надати, да ће г. 1523. бити година турске освете Хришћанима за овај мали неуспех. И збиља марта месеца 1523. г. продру неки пљачкаши босански чак до у Крањску, много света одведу отуда у ропство, не штедећи ни оне становнике, који стајаху под млетачком заштитом. А кад у исти мах беху други опет пљачкаши турски напали на задарску околину, зло пробоше, јер их млади и хитри јунак *Ђуро Бушић* са својих 40 коњаника потуче и отме сав плен.⁽²⁾

Али су много опаснији били гласови, да се Турци опет спремају на Клиш; ну овог се пута одустало од тога, што у Цариграду, веле, нису одобравали тај корак. Ипак зато Клишани са своје стране покушају месеца јула исте године, да од Турака отму неки оближњи град. Али прођу врло рђаво, јер *Кружић* изгуби доста својих другова, па се побоја и за опстанак свога града.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

⁽¹⁾ На истом месту, стр. 150.

⁽²⁾ *Smičklas T. Povj. hrv. kv. I. стр. 706.*

⁽³⁾ *Opis zemalja и т. д. кв. II. стр. 58.*

⁽¹⁾ *Smičklas T.: Povj. hrv. kv. I. стр. 707. — Rad jugosl. akad. kv. XVIII. стр. 151.*

⁽²⁾ *Rad jugosl. akad. kv. XXII. стр. 59 и 61.*

стручњаке, јер ја све мислим да се наши стручњаци неће сложити при испитивању, и једни ће тврдити једно, а други друго, те се прави резултат неће моћи никако да зна и грађанство ће бити једнако у неизвесности.

Андра Одавић. — Уступајте реч Др. Павлу.

Др. Павле Поповић. — Чули сте имена одређених чланова комисије и ја мислим да вам одређена лица својим досадањим радом дају довољно гаранције а и својим положајем да ће зналачки и по своме најпотпунијем знању и умењу изградити поверени посао најсавесније. Комисија ова неће имати да гласа по већини гласова јер хемија није наука, чије ће се истине доказивати већином гласова, него чисто научним резултатима. Овде има да се констатује метода, којом је извршена анализа, и разлике које су добивене и када се то утврди, онда ће се видети, да ли су били у праву они који су писали брошуру или не. Пред фактима која се буду десила, пред лицем и нападача и бранилаца мораће сваки да се поклати и неће бити тога да се неко слаже или не слаже.

Др. М. Лео. — Ја немам шта да кажем пошто је др. Павле казао шта треба.

Председник. — Примате ли дакле ово к знању? (Примамо).

Од прошле седнице остао је предмет, који се тиче новог водовода. Ја сам га тада био прочитао и саопштио, како је извршена предаја водовода новоме управнику, и сад треба према предлогу управником да се образује једна комисија, која ће све што се водовода тиче, прегледати и оверити. У комисији треба да буде један техничар, двојица који владају немачки и рачуноспитач општине. (Одређује се г. г. Марко Велизарић, Милан Капетановић, Андра Одавић и рачуноспитач општински Сима Добросављевић).

Сад је на реду понуда Себастијана Роша за калдрмисање извесних улица на „Врачару“, коју је спровело гриђевинско одељење на решење.

Стеван Чајевић. — Све баш кад би понуда и била за нас повољна ми је не би смели примити, јер би искључили из рада толнеке раднике и конкуренте у Београду. У осталом цене су велике а и чудно је то, да се он уставља на Врачару, као да у осталим деловима Београда није потребно да се ради. (Чује: се да се одбаци)

Председник. — Дакле одбацује се понуда. (Одбацује).

Сад има понуда Адолфа Голдштајна, који нуди општини извесну суму новца на годину за искључиво право лепљења објаве по улицама Чита.) (Чује се да се одбаци).

Коста Главинић. — Не би требало овако брзо решавати: „да се одбаци“, него би ова понуда требала да буде повод, да о овој ствари размислимо. Заста је потреба у Београду да се ово лепљење плаката по вароши правилније уреди, а овако дођу разносачи плаката на вам накараде кућу. Како би било да ми направимо скицу услова под којима би ми ово дали и да понудимо наше грађане, па ако они не би хтели, онда је боље дати и странцима него да се варош накарађује.

До сад општина од овога није имала никаквих прихода, а могла би их имати и да се спасе овога неурадног лепљења плаката. С тога изволте одредити комисију. (Одређују се: Главинић и Селесковић).

Састанак закључен.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.20 д.
- б) За неузидан шпархерд . . . . . 0.20 д.
- в) За узидан . . . . . 0.40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици . . . . . 0.50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата . . . . . 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са нећима . . . . . 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више нећи . . . . . 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.75 д.

II. Пражњење помијара и вужника.

- а) Од кубног метра . . . . . 10 — д.
- б) Од акова . . . . . 0.50 д.

III. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана . . . . . 3 — д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје . . . . . 1 — д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу . . . . . 7 — д.
- б) Гроб за одрасле . . . . . 12 — д.
- в) Мала гробница . . . . . 555.52 д.
- г) Велика гробница III. реда . . . . . 998.39 д.
- д) Велика гробница II. реда . . . . . 1099.39 д.
- е) Велика гробница I. реда . . . . . 1684.57 д.

VI Мртвачка кола.

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . . . . 12.90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња . . . . . 24.90 д.
- в) Мртвачка кола нова са два коња . . . . . 36.90 д.
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . . . 72.90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЋУБРЕТА.

За квартове: Савамаалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0.25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0.70 п.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0.60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1 д. —

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 24. до 30 новембра 1893. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	Ц Е А Н А			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДВН.	ПР.	ДВН.	ПР.
2892	АРПАЦИКА	32		28	
	БРАШНА КУКУРУЗНА				
	БРАШНА ПШЕНИЧНА				
	ВИНА БЕЛА (ОДЛИТ.)				
9900	ВИНА ЦРНА (ОДЛИТ.)	60		50	
	ВОЛОВА				
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ				
	ВУНЕ ПРАНЕ				
5468	ГРОЖЂА	80		50	
	ДУЊА				
1861	ЈАБУКА	20		12	
68111	ЈЕЧМА	10	50	9	60
975	КАЛМАКА	120		100	
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
	КОЖА ЈАГЊСКИХ				
40862	КОЖА ОВЧИЈИХ				
	КОРЕ БРЕЗОВЕ				
	КРАВА				
18140	КРЕЧА	4		3	50
13270	КРОМПИРА	10		8	
	КРУПНИКА				
992	КРУШАКА	15		12	
52875	КУКУРУЗА НОВА	8		7	
	КУПУСА				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ				
	ЛУКА АРШЛАМЕ				
1116	ЛУКА БЕЛА	60		50	
5634	ЛУКА ЦРНА	25		18	
	МАСЛА				
69	МАСТИ	120		110	
1890	МЕДА	70		50	
	ОВАЦА				
63974	ОВСА	11	50	10	70
619	ОРАЈА	40		35	
2397	ПАСУЉА	14		12	
	ПЕКМЕЗА				
	ПРОСЕ				
277623	ПШЕНИЦЕ	13		12	50
4855	РАЖИ	9		8	50
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ „				
400	РАК. ШЉ. ЉУТЕ „	1	60		
18716	РАК. ШЉ. МЕКЕ „	60		45	
23815	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	80		70	
	СВИЊА СРЕДЊИХ				
47500	СЕНА	5		4	
579	СИРА	100		64	
12110	СЛАМЕ	3		2	
	СЛАНИНЕ				
	СОЧИВА				
6283	УГЉЕНА ДРВЕНОГ	13		11	
186500	УГЉЕНА КАМЕНОГ	3		2	50
	ШПАРКЕ				
	ШЉИВА СИРОВИХ				
326269	ШЉИВА СУВИХ О. Г.	24		12	
	ПРОСТОГ КАМЕНА				
	МЕКИЊЕ				
15792	СИТНИЦЕ				
24622	ВОЂЕ РАЗНО				